

[Indenrigsministeren.]

klart, at dette underudvalg må arbejde i samklang med den øvrige kommission.

Jeg gør opmærksom på, at der i lovforslaget tales om revision senest i folketingsåret 1971-72; skulle kommissionen mod min forventning være færdig forinden, er det klart, at der vil blive taget skridt til fremsættelse af forslag til revision af den meget gamle lov om embedslægevæsenet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Skytte): Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Lovforslaget (nr. 32) findes i tillæg A. sp. 465, fremsættelsen i tidenden sp. 105).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Der er her tale om genfremstilling af et lovforslag, ministeren fremsatte i oktober 1965, så jeg kunne henvise til mine udtalelser, da det sidst var til første behandling. Jeg vil alligevel gøre nogle bemærkninger til lovforslaget, fordi jeg synes, det for kommunernes vedkommende er af meget vidtrækkende betydning. Når vi ikke fik behandlet lovforslaget færdigt i sidste folketingsår, skyldtes det det skatte- og afgiftsforlig, vi sluttede i januar måned i år, og som bevirkede, at der kom nogle midlertidigt gældende regler med hensyn til den kommunale ejendomsbeskatning for skatteåret 1966-67.

Hvad lovforslaget angår, vil jeg meget gerne lægge vægt på den betydning, den værdi, det vil få for sognekommunerne. De vil få lov til selv at bestemme grundskyldpromillernes størrelse; hidtil har vi haft en minimumsstørrelse på 10 promille og en

maksimumsstørrelse på 35 promille, men nu vil man altså tillade, at kommunerne selv afgør grundskyldpromillernes størrelse. Jeg tror, det er det rigtigste, vi kan beslutte os til i dette ting, at imødekomme kommunerne her. Den uensartethed, der er kommunerne imellem, gør det ofte lidt vanskeligt for dem at administrere.

Man er lidt tilbøjelig til, når man hører om grundskyldpromillers størrelse, at bedømme dem bare ud fra tallenes højde. Det er urigtigt. Det afgørende er: hvilket vurderingsgrundlag eller hvilke afgiftspligtige værdier har man at påligne og fordele de faste ejendomsskatter på? Om en grundskyldpromille er 10 eller 30, er ikke det afgørende; det er snarere, som jeg har sagt før, hvilket beløb den tages af, om det er en m²-pris på 20 øre eller 30 øre, eller det er 200 kr. eller 300 kr.; det er altså ikke promillens størrelse, der er udtryk for, hvor meget der skal svares i afgift. Dertil kommer — som vi nu kender det fra et foreløbigt resultat af vurderingerne ved 13. alm. vurdering — at der er sket betydelige stigninger. Så vidt jeg har erfaret, viser det foreløbige tal en stigning på 139 pct. for hele landet. Det er klart, at i Københavns amt, Frederiksborg amt og Roskilde amtsrådsreds er stigningerne betydelig højere; jeg tror, man her når op på 264 pct., og så skal det jo tilføjes, at det er fra værdiansættelser, der var høje i forvejen. I det sydlige Jylland er stigningerne naturligvis ikke nær så voldsomme; jeg tror, det er omkring 69 pct., man her har konstateret.

Jeg har nævnt disse tal for at fortælle lidt om, hvor uensartet vurderingsgrundlaget er landet over. Derfor tror jeg, man bør give kommunerne adgang til selv at bestemme promillestørrelsen. Nu ved jeg godt — og det fremgik da også af forhandlingen i fjor — at man er lidt mistænksom og tror, at kommunerne vil misbruge den adgang, de får her. Det tror jeg ingenlunde. Det er ansvarsbevidste folk; jeg tror, de vil varetage deres kommunes interesser på bedste måde. Skulle der blive tale om misbrug — hvad jeg ingenlunde tror — vil vælgerne nok have det i erindring, når der holdes et kommunalt valg. Jeg ser meget gerne — og synes, det er det eneste rigtige — at vi lader kommunerne selv bestemme på dette område. Det er også en håndsrækning til